

Ds. J. Goudriaan:

'GODS WEG

Interview

Het jaar 1999 is bijna weer verleden tijd. Een jaar waarin veel is gebeurd. Aardbevingen, oorlogen, rampen en een verking van de maatschappij. „In Gods Woord kunnen we lezen dat het tekenen zijn die voorafgaan aan de wederkomst van Christus,” aldus ds. J. Goudriaan, predikant van de Oud Gereformeerde Gemeente in Ede. De dominee kijkt persoonlijk terug op een jaar waarin hij als gevolg van een hersenbloeding dicht bij de dood is geweest. Twee maanden later mocht hij weer op de preekstoel staan om te verkondigen dat de Heere goed is voor zondaren. „Het is waarheid in mijn ziel geworden dat Gods weg in alles volmaakt is. Hem alleen komt de eer toe.”

*H*et is een wonder dat ik mijn ambtelijke werk weer kan en mag doen. Ik kan alleen maar zeggen dat de Heere in het afgelopen jaar zo goed is geweest voor mij. Daarom wil ik ook wel iets vertellen over wat ik persoonlijk heb mogen ervaren. Hij is het zo waard om gediend en geëerd te worden. Het gaat alleen om Hem en niet om mij. Ik hoop dat de Heere me ervoor bewaart om zelf groot te worden met alles wat gebeurd is, want we zijn toch

zulke eerrovers Gods. Dan wil ik graag met de psalmdichter instemmen: 'Geef dan eeuwig' eer, Onzen God en Heer',” zo begint ds. J. Goudriaan het interview.

Herszenbloeding

In gedachten gaat de predikant van de Oud Gereformeerde Gemeente uit Ede terug naar zondag 3 januari jl. „In de avonddienst hebben we als gemeente stil gestaan bij de zondag over het Heilig Avondmaal. De bijbehorende tekst was Johannes 6 vers 55: 'Want Mijn vlees is waarlijk spijs en Mijn bloed is waarlijk

drank'. Ik ben namelijk gewoon om bij de catechismus-preken ook een tekst uit de Bijbel te behandelen. Die avond mocht ik zelf wat ervaren van het wonder dat Christus Zijn bloed heeft willen storten en Zijn leven heeft willen geven voor zondaren, voor vijanden. Mijn vrouw en ik zaten daar in huis nog wat over na te praten. Ineens voelde ik dat er in mijn hoofd iets niet goed ging. Ik weet nog dat ik tegen mijn vrouw zei dat ze de kinderen moest roepen omdat ik dacht dat ik ging sterven. We hadden het van nabij al eens meege-

IS VOLMAAKT'

Ds. J. Goudriaan: „Ziekte grijpt diep in een mensenleven in.“

maakt, omdat mijn vader ook overleden is na een hersenbloeding. Voordat de thuiswonende kinderen beneden waren, was ik al niet meer bij bewustzijn."

Noodschreeuw

De predikant werd eerst naar het ziekenhuis in Bennekom gebracht. Vanwege de ernst van de situatie werd hij daarna opgenomen in het Academisch Ziekenhuis in Utrecht op de afdeling medium care. De volgende zondag kreeg hij opnieuw een hersenbloeding. Een paar dagen later volgde een operatie. Tijdens deze

ingreep ontstond een derde hersenbloeding. „Wat dat betreft is het dus al een wonder dat ik nog mag leven." Na de operatie knapte de predikant weer op. Al was een tweede operatie nodig om een drain in het hoofd aan te brengen. „Op een gegeven moment kwam tijdens het bezoeken de arts binnen die de operatie uit zou voeren. Hij wilde met mijn vrouw een gesprek hebben. Dat gebeurde op de kamer waar ik lag. Hij zei tegen mijn vrouw: 'Als uw man door de operatie heen mag komen, zal het een lange weg worden.'

De tijd in het ziekenhuis is voor mij een goede tijd geweest. Ik had ondanks de lichamelijke toestand Gods goedheid mogen proeven en smaken. Met bewustheid voor mijn ziel heb ik daar mogen geloven dat wanneer het sterven zou worden, het dan goed zou zijn. Toen ik echter de mededeling van die arts hoorde, kwam er een needschreeuw in mijn ziel naar de almachtige God Die hemel en aarde geschapen heeft. Het is een wonder dat

God die schreeuw heeft willen horen; ik mocht geloven dat het geen lange weg zou zijn. Hij heeft het waar willen maken, want na die operatie ben ik heel snel opgeknapt. Zelfs de artsen zijn daarover verwonderd geweest. God, Die wonderen doet op wonderen horen, is nog steeds Dezelfde God, in het verleden, het heden en de toekomst."

Gods trouw

Zes weken na de eerste hersenbloeding mocht ds. Goudriaan op maandag naar het ziekenhuis in Ede gaan. De daaropvolgende woensdag kreeg hij toestemming om de middag en avond thuis door te brengen. „Ik was toen zo blij dat ik ondanks alles wat gebeurd was, toch weer bij mijn gezin mocht zijn. Ik zou zelfs wel willen zeggen dankbaar. Maar als ik over dat woord nadenk dan moet ik steeds meer tot de conclusie komen dat het een heel groot woord is. Ware dankbaarheid is geen vrucht die op onze akker gevonden wordt," aldus de Edese predikant. De donderdagochtend daaropvolgend werd hij ontslagen uit het ziekenhuis. „Wat was het een wonder. Drie hersenbloedingen gehad, twee operaties ondergaan en dan toch binnen zeven weken weer thuis. Dan is het alleen Gods trouw geweest. Het was in mijn hart om de zondag erop in één dienst de toepassing te doen. Ik kon er niet over zwijgen dat God zo groot en goed is. Gods weg was echter anders. Zaterdag waren nogal wat mensen op bezoek geweest. Dat was toch nog teveel voor mij." In de daaropvolgende week kon de predikant een voorzichtig begin maken met het ambtelijke werk. „Een gemeentelid was gestorven. Ik wilde graag die familie bezoeken. Mijn vrouw is toen mee gegaan, omdat ze me nog niet alleen met de auto weg wilde laten gaan. Wat

was er een blijdschap in het hart dat ik het ambtelijke werk weer kon doen." Op de zondag acht weken na de eerste hersenbloeding is hij twee keer voorgegaan. „Die zondag kon en mocht ik preken. Ik ben er doorheen gedragen. De Heere schonk de krachten en de lust in het hart om groot van Hem te spreken." Vanaf april preekt ds. Goudriaan ook weer in andere gemeenten. „Van stap tot stap geeft de Heere de kracht weer terug."

Liefde en trouw

Hoe kijkt ds. Goudriaan terug op de periode in het ziekenhuis? „Allereerst wil ik opmerken dat de Heere zich niet onbetuigd heeft gelaten. Voor mijn ziel heb ik gemakkelijk in het ziekenhuis gelegen. Het is een weg van enkel liefde en trouw geweest. Ik mag nu zeggen dat God goed en recht is in al Zijn weg en werk. En dat voor mij. Deze ziekte grijpt diep in een mensenleven in. Dan leer je dat de Heere groot is en de mens nietig en klein, niet meer dan een stofje op de weegschaal en een druppel aan een emmer. In het ziekenhuis heeft de Heere bij vernieuwing willen leren eens Anderen te zijn; gekocht te zijn door het bloed van Christus. Wat is het toch een eeuwig wonder dat God in de stilte van de eeuwigheid gedachten des vredes heeft willen hebben over godverlaters. Dat wonder is niet in woorden uit te drukken. In het ziekenhuis waren er tijden dat de liefde de banier in de ziel was. Ik heb toen tegen verpleegsters liggen preken over de volzaligheid van het bloed van Jezus Christus, dat reinigt van de zwartheid van de zonden. Ik kon het wonder niet klein krijgen dat de Heere nog bemoeienis met mij wilde hebben."

Volmaakt

„Later is alles weer op de zeef gekomen. Ik had zoveel goeds van God ontvangen. En

toch kreeg het ongeloof de overhand. Ik heb mijn vrouw verschillende keren 's nachts wakker gemaakt, omdat ik zo bang was dat ik me voor de eeuwigheid zou bedriegen. Ik mag zeggen dat God het goed gemaakt heeft. Met alles ben ik later aan Zijn kant terecht gekomen. Toen werd het weer waar dat Gods weg volmaakt is. Ik hoefde niet meer te weten hoe het zou gaan. Wat Hij doet, is goed." Hoe heeft mevrouw Goudriaan deze periode ervaren? „Achteraf mag ik zeggen dat de Heere kracht heeft willen geven. Hij heeft willen ondersteunen. Het ziekbed en het sterfbed lagen zo dicht bij elkaar. Het was voor mij een troost dat als mijn man zou sterven, hij dan een goede ruil zou doen. Al kon ik aan de andere kant ook niet geloven dat hij zou sterven. Het was vaak in mijn hart dat het werk van mijn man nog niet klaar was. Ik mocht troost putten uit Gods Woord: 'Mijn raad zal bestaan en Ik zal al Mijn welbehagen doen.' Als God je ondersteunt dan kun je het overgeven, ook al betreft het je eigen man."

Voorzichtig

De wereld is het afgelopen jaar verschillende keren opgeschrikt door aardbevingen, rampen en oorlogen. In Nederland sloeg de verkilling steeds verder toe, denk aan het zogenaamde zinloze geweld en de verschillende zedendelicten die openbaar kwamen. Onze regering kwam met voorstellen voor verruiming van de regelgeving op het gebied van abortus en euthanasie en voor het openstellen van het huwelijk voor mensen van hetzelfde geslacht. Hoe plaatst ds. Goudriaan deze ontwikkelingen? „Het is een bange tijd. Maar al deze dingen moeten geschieden. Ook in de wereld-

geschiedenis wordt Gods Woord bewaarheid. Het zijn de voetstappen van de komst van Christus. En hoe het verder zal gaan? Ik weet het niet. Eén ding weet ik wel: God zal Zijn raad volvoeren. Dwars door alles heen. Daar komt nog bij dat alle dingen moeten medewerken ten goede voor Zijn volk. De Heere haalt Zijn Kerk eruit. Ik denk dat we voorzichtig moeten zijn met profeteren en inlegkunde. God heeft ons Zijn Woord gegeven, dat ons wijs kan maken tot zaligheid. Wat dat betreft heb ik veel liever met bidders te maken dan met profeteerders. In de Bijbel staat dat in de eindtijd de liefde van velen zal verkouden. Dit is zichtbaar in de maatschappij. Al is tijdens mijn ziekte wel opgevallen dat er niet staat dat de liefde van allen zal verkouden. Persoonlijk en als gezin hebben we heel veel liefde ontvangen uit het hele land. Bovenal waren er nog zuchtters die ons opgedragen hebben aan de genadetroun. Toen mochten kerkmuren wegvallen. Hem komt daarvan alleen de eer toe."

Vervlakking

„Als ik kijk naar mijn kinde-

„Na acht weken weer op de preekstoel."

ren, mijn kleinkinderen en de gemeente dan is er zorg in het hart. Het uitwendig beslag raakt steeds verder zoek. De mens wil alles zelf in de hand houden en keert zich daarmee steeds verder van God af. Aan de andere kant geeft de Heere Zijn Woord nog steeds, mag Zijn Woord verkondigd worden en zijn er nog de waarschuwingen. Het is nog de wel aangename tijd, de dag der zaligheid. Ik ben echter bang dat voor Nederland hetzelfde geldt als voor het volk van Juda ten tijde van de koning Manasse: 'De HEERE sprak wel tot Manasse en tot zijn volk, maar zij merkten daar niet op.' Ziende op het toekomstige moeten we de verwachting maar niet te hoog stellen. Wie God verlaat heeft smart op smart te vrez-

zen. De algemene vervlakking hoeven we echt niet alleen in de wereld te zoeken. Ook op godsdienstig en kerkelijk gebied is het een bange en donkere tijd. Het zout der aarde heeft in Nederland niet zoveel smaak meer overgehouden. In de moderne wetenschap probeert men machtiger te zijn dan God en ontkent men het bestaan van de Schepper van hemel en

aarde. In het godsdienstige leven zien we zo vaak dat de mens God wil begrijpen en daarmee als God wil zijn. De mens heeft in het paradijs echter gegrepen en daarom moet hij eerst van God gegrepen worden om daarna nooit meer losgelaten te worden. Net als Asaf in Psalm 73. Het besef en de kennis van het eenvoudige en eenzijdige, soevereine Godswerk wordt zo vaak gemist in de kerken. De noodzaak van de inwendige roeping, om van dood levend en van blind ziende gemaakt te worden, komt onder het stof te liggen."

Begrijpen

De oud-gereformeerde predikant uit Ede vervult geregeld spreekbeurten voor de Gereformeerde Bijbelstichting. Het afgelopen jaar heeft men in de pers veel aandacht geschonken aan de eerste Bijbelboeken die verschenen zijn in de Nieuwe Bijbelvertaling. Als reactie daarop werd ook regelmatig aangedrongen op een hertaling van de Statenvertaling die, zoals dan gezegd wordt, zo moeilijk is.

„Gods Woord moet geopend worden voor het hart en het hart voor het Woord. De

bediening van de Heilige Geest is noodzakelijk om het Woord van God te kunnen verstaan. Ik ben ervan overtuigd dat we in de Statenvertaling de meest zuivere vertaling van het Woord hebben. We mogen er best wat moeite voor doen om die te lezen. Niet vanwege de ouderdom, maar wel vanwege de betrouwbaarheid. Er ligt zo'n rijkdom in Gods Woord; de dood in Adam en het leven in Christus voor een arm en verloren zondaarsvolk. We leven in een tijd waarin algemeen gedacht wordt dat de zaken die we niet kunnen begrijpen er ook niet zijn. Volgens mij is deze denkwijze onze gereformeerde gezindte niet voorbij gegaan. We willen alles zelf kunnen begrijpen. Iedereen is met dat virus besmet. Wat is het dan groot dat de Heere er nog een volk uithaalt dat ook in onbegrepen wegen achter Hem aan mag gaan."

Persoonlijk

Ondanks alle donkerheid en godsverlating zal het bij leven en welzijn straks weer Kerst zijn.

„Ja, niet te begrijpen dat het Woord vlees heeft willen worden. God de Vader heeft Zijn Zoon willen geven en Chris-

tus heeft zich willen vernederen om zondaren te verhoogen. Hij is geworden wat Hij niet was en gebleven wat Hij was. Hij, Die zonder zonde was, heeft de schuld willen dragen voor de Zijnen, die enkel zonden zijn. Door het volbrachte werk van Christus kan een volk eerlijk en op rechtsgronden zalig worden. Sion zal door recht verlost worden en haar wederkerenden door gerechtigheid. Het is groot om elk jaar dit heilsfeit te mogen herdenken. Toch zal het met minder niet kunnen dan persoonlijk te ervaren en te weten, door het ware zaligmakende geloof, dat Christus Zijn borgtochtelijke werk niet alleen voor anderen heeft willen volbrengen, maar ook voor mij. De persoonlijke geloofsvereniging met Hem, Die de schoonste aller mensenkinderen is. Daar gaat het om. Zalig zij die door alle eigen gronden heen mogen zakken en maar één grond overhouden: de Rotssteen Christus. Ik gun het iedereen om het leven te kennen dat uit God gekend wordt. Met de Heere kunnen we gerust het oude jaar uitgaan en het nieuwe jaar ingaan. Dat houdt alles in. Dan alleen gaat het goed als we het in Gods hand over mogen geven. Hij zal Zijn eigen werk nooit verlaten, ondanks de afdwalingen van de Kerk. Hij vergist Zich nooit."

Gert Harm ten Bolscher

